17/06/2019

Η Γερμανίδα που βαπτίστηκε Ορθόδοξη και ψέλνει σε εκκλησίες

/ Ορθόδοξες Προβολές

Η Deutsche Welle ξεκίνησε μια σειρά βίντεο με Γερμανούς που μιλούν για τη δική τους Ελλάδα στα ελληνικά. Η Ν. Κατσαρά ζει 23 χρόνια στη Νάξο, έχει βαπτιστεί Ορθόδοξη Χριστιανή, διατηρεί μια μικρή πανσιόν και είχε ορκιστεί να μην ζήσει στην Ελλάδα.

Το επιβλητικό κάστρο με τα στενά δρομάκια είναι το σύμβολο της Νάξου. Απέναντι από αυτό λειτουργεί από το 1994 μια μικρή πανσιόν με το όνομα Kastell. Απλή, χωρίς περιττές πολυτέλειες και με μόλις δέκα δωμάτια αποτελεί τόπο διακοπών και συνάντησης κυρίως γερμανόφωνων τουριστών. Όχι τυχαία αφού ιδιοκτήτρια είναι η Νίκη Κατσαρά με καταγωγή από τον Μενχενγκλάντμπαχ με τον σύζυγό της Νίκο.

Πρωτοήρθε στην Ελλάδα το σχολικό έτος 1988/89 σαν μαθήτρια με ένα πρόγραμμα ανταλλαγών που λειτουργούσε τότε και έμεινε για εννιά μήνες στο Μέτσοβο. Η εμπειρία της από το εκπαιδευτικό σύστημα την έκανε να ορκιστεί ότι δεν θα ήθελε ποτέ να ζήσει μόνιμα στην Ελλάδα και να μεγαλώσει παιδιά.

Η ζωή όμως τα έφερε διαφορετικά. Όχι μόνο έζησε στην Ελλάδα αλλά μεγάλωσε και δυο παιδιά. Οι γονείς της αγόρασαν σπίτι στη Νάξο κι έτσι οι καλοκαιρινές διακοπές μετατράπηκαν σε μόνιμη διαμονή από το 1996 όταν εγκαταστάθηκε μόνιμα, στο νησί αφού εκεί γνώρισε τον άντρα της. Προηγουμένως είχε ολοκληρώσει τις σπουδές ψυχολογίας στο Βούπερταλ και μπροστά της πλέον ανοιγόταν μια νέα προοπτική ζωής.

Αποφάσισε να ασχοληθεί με την επιχείρηση του άνδρα της και εντάχθηκε εύκολα στην τοπική κοινωνία παρά τις ζήλιες που μπορεί από κάποιους να υπήρχαν ότι «μια ξένη πήρε ένα δικό τους παιδί» ή κάποια πικρόχολα σχόλια με αφορμή το ναζιστικό παρελθόν της Γερμανίας. Αυτά ήταν όμως μόνο η εξαίρεση.

«Σε κάναμε Χριστιανή»…

Η Νίκη, όπως όλοι τη γνωρίζουν στο νησί, εντάχθηκε πλήρως στην καθημερινότητα, τα ήθη και τα έθιμα του τόπου. Με αφορμή τον γάμο της με τον Νίκο βαφτίστηκε Ορθόδοξη. «Σε κάναμε τώρα Χριστιανή» της λέγανε με περηφάνια οι συγγενείς, που μάλλον αγνοούσαν ότι και οι Χριστιανοί άλλων δογμάτων δεν χάνουν αυτή την ιδιότητα. Όταν ο γιος της έγινε «παπαδάκι» όπως λέει ήρθε πιο κοντά με την Εκκλησία. Ασχολήθηκε με την βυζαντινή μουσική και γοητεύτηκε. Τώρα ψάλλει σε διάφορες εκκλησίες γιατί, όπως λέει, οι άντρες ψάλτες δεν φτάνουν και γενικότερα υπάρχει έλλειψη.

Όταν η καθημερινότητα της το επιτρέπει κοιτάζει τη φύση και συνεχίζει να νιώθει πως ζει σε ένα μικρό παράδεισο. Οι Έλληνες βέβαια έχουν και τα στραβά τους. Το κυριότερο κατά τη γνώμη της είναι ότι ρίχνουν την ευθύνη στους άλλους και δεν βλέπουν τι θα μπορούσαν να κάνουν και οι ίδιοι προσφέροντας στο κοινωνικό σύνολο. Για παράδειγμα το νησί αντιμετωπίζει συχνά λειψυδρία. Θα μπορούσαν λοιπόν να σπαταλούν λιγότερο νερό. Όταν το λέει στο γείτονα, της απαντά ότι ο δήμος είναι υπεύθυνος.

Όσο για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, βρήκε το πρόβλημα και πάλι μπροστά της. Η κόρη της Ιωάννα δεν άντεχε την «παπαγαλία» και τα φροντιστήρια και εγκατέλειψε το ελληνικό σχολείο στη δευτέρα Λυκείου για να φοιτήσει σε ένα από 14 United World College που λειτουργούν στον κόσμο. Πήγε καταρχάς στο Μόσταρ της Βοσνίας και τώρα συνεχίζει πανεπιστημιακές σπουδές στις ΗΠΑ. Όσο για τον γιο της Βαγγέλη σπουδάζει ξενοδοχειακές επιχειρήσεις στην Αθήνα.

Οι γερμανόφωνοι πελάτες της είναι ο σύνδεσμος ακόμα με την γλώσσα και την πατρίδα της. Δεν μετανιώνει όμως για την επιλογή της να μείνει στην Ελλάδα κι ας είχε ορκιστεί να μην ζήσει ποτέ εκεί